ข่าวประชาสัมพันธ์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

๑๑๔ สุขุมวิท ๒๓ แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ ๑๐๑๑๐ โทรศัพท์ ๐-๒๖๔๙-๕๐๐๐ ภายใน ๑-๕๖๖๖ โทรศัพท์/โทรสาร ๐-๒๒๕๘-๐๓๑๑

จากหนังสือพิมพ์คมชัดลึก ฉบับประจำวันที่ ๙ เดือนธันวาคม พ.ศ.๒๕๕๖ หน้า ๑ มูลค่าข่าว ๖๐๖,๔๓๘.-

ศูนย์สารสนเทศและการประชาสัมพันธ์ ได้จัดระบบข่าวสื่อสิ่งพิมพ์ สนใจดูที่ได้ http://news.swu.ac.th/newsclips/

ฟันธง "กิจการเพื่อสังคม" หนทางลดความเหลื่อมล้ำทุกภาคส่วน

ฟันธง "กิจการเพื่อสังคม" หนทางลดความเหลื่อมล้ำทุกภาคส่วน

อธิการบดี มศว. เผยกิจการเพื่อสังคม หรือ SE จะเป็นเครื่องมือที่ลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมได้อย่างมีเหตุมีผล และยั่งยืน โดยที่ทุกภาคส่วนดำเนินการได้ แนะภาครัฐดึงเงินผู้ถูกสลากกินแบ่งรัฐบาลที่ไม่ได้รับรางวัลมาเป็นทุนเริ่มต้น ขณะที่ภาคธุรกิจสามารถขยับขั้นจาก CSR พร้อมชูธงคณะสังคมศาสตร์ มศว.เป็นต้นแบบโรงเรียนผู้ประกอบการเพื่อสังคม

ผศ.นพ.เฉลิมชัย บุญยะลีพรรณ อธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กล่าวว่าสถานการณ์ทางการเมืองที่เกิดขึ้นเกือบทุกประเทศ เกิดจากความเหลื่อมล้ำทางการเมือง ฐานะทางเศรษฐกิจ โอกาสทางการศึกษา ซึ่งจะนำพาไปสู่ความเกลียดชังกัน และนำไปสู่ความขัดแย้งทางการเมืองอย่างยากที่จะปฏิเสธได้ ซึ่งทุกคนต้องช่วยกันคิดหาทางทาง โดยตนแนะนำว่าควรจะใช้การเจรจา อาจเป็นการสานเสวนา ซึ่งประเทศไทยตอนนี้อาจจะมีทางในการเจรจา เพราะทั้งสองฝ่ายต่างอยู่ในจุดด้อย ไม่มีใครเสียเปรียบใคร การมาร่วมเจรจาจึงควรทำในเวลานี้อย่างยิ่ง และเมื่อพ้นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในปัจจุบันไปแล้ว ประเทศไทยต้องมาคิดว่าเราจะพ้นกับดักทางการเมืองได้อย่างไร เพื่อทำให้การเมืองมีความมั่นคง

"สิ่งหนึ่งที่ต้องเร่งทำ คือทำให้ความเหลื่อมล้ำของคนในชาติลดลง ซึ่ง Social Enterprise หรือที่เรียกว่ากิจการเพื่อสังคม หรือธุรกิจเพื่อสังคม จะเป็นเครื่องมือที่ลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมได้อย่างมีเหตุมีผล และมีหลายแห่งที่ทำสำเร็จมาแล้ว เช่น อังกฤษซึ่งเป็นประเทศที่เจริญแต่ก็ยังมีความเหลื่อมล้ำทางสังคมและได้แก้ปัญหาด้วยธุรกิจเพื่อสังคม ในขณะที่ไต้หวันจะใช้ศาสนาเข้ามาขับเคลื่อนให้เกิดอาสาสมัครและขับเคลื่อนธุรกิจเพื่อสังคม ซึ่ง มศว จะนำองค์ความรู้เหล่านี้มาเป็นต้นแบบในการแก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำในประเทศไทย"

ทุกภาคส่วนเริ่มกิจการเพื่อสังคมได้

ทิศทางของกิจการเพื่อสังคมควรมีการพัฒนาในทุกภาคส่วน แล้วแต่ว่าภาคส่วนใดมีความพร้อม ไม่ว่าภาครัฐ เอกชน หรือภาควิชาการ การศึกษาอย่างมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เราตั้งใจที่จะเป็นผู้ผลิตบุคลากรที่มีแนวคิดนี้ออกไปนำร่อง ชี้นำ ยืนหยัดในสถานการณ์จริง เพื่อให้มีสร้างกิจการเพื่อสังคมมากขึ้น

ธุรกิจที่มีวัตถุประสงค์เพื่อสังคมเป็นหลัก โดยผลกำไรที่เพิ่มเกินขึ้นมาจะนำไปลงทุนเพื่อช่วยเหลือสังคมมากกว่าจะเป็นการทำกำไรสูงสุดขององค์กร และองค์กรที่จัดตั้งขึ้นก็เพื่อการพัฒนา ปรับปรุงสังคมที่ดีขึ้น โดยไม่คำนึงรูปแบบว่าเป็นธุรกิจประเภทใด

จะเห็นว่าปัจจุบันการประกอบธุรกิจเพื่อสังคม (Social Entrepreneurship) เป็นรูปแบบหนึ่งของการ

ผศ.นพ.เฉลิมชัย บุญยะลีพรรณ
อธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

แสดงความรับผิดชอบต่อสังคม เป็นการดำเนินธุรกิจภายใต้หลักจริยธรรมและการกำกับกิจการที่ดีควบคู่ไปกับการใส่ใจและดูแลรักษาสังคม และสิ่งแวดล้อม

ทั้งนี้ มี 4 รูปแบบหลักด้วยกัน 1.องค์การภาคสังคมที่ก่อตั้งเพื่อแสวงหากำไร 2.องค์การภาคธุรกิจที่ก่อตั้งขึ้นเพื่อแสวงหากำไร 3.องค์การภาคสังคมที่ก่อตั้งขึ้นเพื่อแก้ไขปัญหาสังคม และ 4.องค์กรภาคธุรกิจที่ก่อตั้งขึ้นแก้ไขปัญหาสังคม

ในภาคธุรกิจเพื่อสังคม ยังแยกตามลักษณะของการประกอบธุรกิจได้ 3 ประเภท คือ ธุรกิจที่เน้นด้านสินค้า ธุรกิจเน้นด้านบริการ และธุรกิจผสม โดยโมเดลทุกแบบขึ้นอยู่กับกิจการทางธุรกิจและโครงการทางสังคม

"กิจการเพื่อสังคม และธุรกิจเพื่อสังคม (Social Business) ผมถือเป็นเรื่องเดียวกัน เนื่องจากเป็นการจับจุดแข็ง จุดเด่นของภาคธุรกิจทางด้านประสิทธิภาพในการบริหารจัดการ แต่ผลลัพธ์ที่ได้นั้นตกแก่บางกลุ่ม คือ ผู้ถือหุ้น และผู้บริหารกิจการ จึงก่อให้เกิดความเหลื่อมล้ำทางสังคม พอมารวมกับจุดเด่นที่ทำเพื่อสังคมอย่างภาครัฐบาล องค์กรสาธารณกุศล นับว่าเป็นนวัตกรรมเพื่อสังคม (Social Innovation) ผลลัพธ์ ก็คือสามารถลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม ถือว่าเป็นขั้นตอนต่อจากซีเอสอาร์ ที่เป็นการทำความดีของภาคธุรกิจในระดับพื้นฐาน" ผศ.นพ.เฉลิมชัย กล่าว และว่า

องค์กรทำซีเอสอาร์นั้น จัดสรรงบจากการ แบ่งกำไรส่วนหนึ่งคืนให้ชุมชนและสังคม โดยเลือกทำในบางระดับที่เป็นในเชิงสังคมสงเคราะห์ แต่กิจการเพื่อสังคมจะไม่มองว่าต้องได้กำไรก่อน ซึ่งถ้าการจัดการที่ดีแต่แรก กิจการก็สามารถทำกำไรได้ พร้อมกับช่วยแก้ไขวิกฤตทางสังคม โดยเฉพาะเรื่องความเหลื่อมล้ำทางสังคม

สำหรับภาคเอกชนสามารถมองเป็นยุทธศาสตร์

News Clips Online@

ที่มีเป้าหมายเดียวกัน แต่เส้นทางการดำเนินการอาจจะมีหลายช่องทาง โดยไม่มีข้อจำกัดว่าจะเป็นบริษัทใหญ่ข้ามชาติ บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ หรือธุรกิจขนาดย่อม (SMEs) ก็สามารถเป็นกิจการเพื่อสังคมได้หมด อย่างกรณีธุรกิจขนาดย่อม ช่วยได้ 2 ทาง ทางแรกก็ทำซีเอสอาร์ปกติ อีกทางทำในรายบุคคล มีการจัดตั้งกองทุน หรือออกโซเชียลบอนด์ เพื่อนำบอนด์ไปลงทุนในกิจการของตนเองด้วยดอกเบี้ยที่ต่ำ สมมติดอกเบี้ยปกติ 5% แต่เป็นโซเชียลบอนด์ 3% จะเห็นว่าส่วนต่าง 2% ซึ่งเคยนำไปทำซีเอสอาร์ ก็นำมาซื้อบอนด์ ทำให้เกิดสเกลใหญ่มากขึ้น ส่วนบริษัทใหญ่ ยิ่งมีความสามารถในการพัฒนามากแต่ก็คงต้องอาศัยปัจจัยที่แสดงถึงความรับผิดชอบต่อสังคม

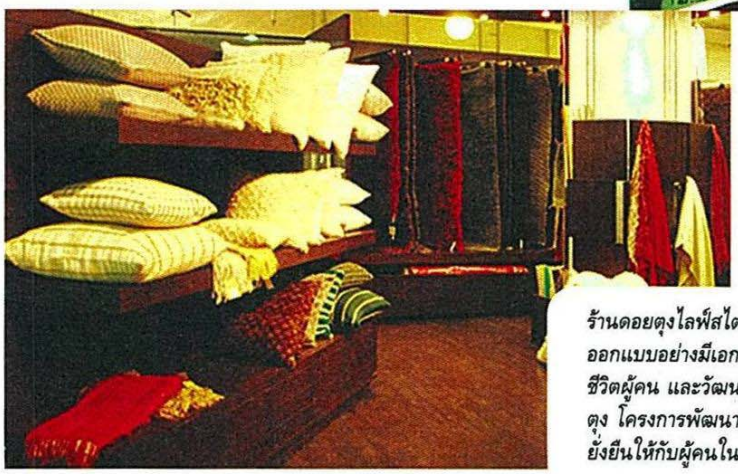

WO-MANIS เป็นกิจการเพื่อสังคมที่ต้องการส่งเสริมรายได้แก่สตรีผู้ได้รับผลกระทบใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ด้วยการตัดเย็บ/ปักผ้าอิญาบและผ้าพันคอ ซึ่งออกแบบโดยแม่บ้านและคนในพื้นที่ตามแรงบันดาลใจซึ่งมีเฉพาะชิ้นงาน กำไรของการจำหน่ายสินค้า WO-MANIS มอบเป็นทุนการศึกษาแก่เด็กกำพร้าใน จ.ปัตตานี

ร้านดอยตุงไลฟ์สไตล์ เป็นกิจการเพื่อสังคม ผลิตภัณฑ์เป็นงานฝีมือที่มีการออกแบบอย่างมีเอกลักษณ์ ถ่ายทอดแรงบันดาลใจจากธรรมชาติ เรื่องราวของชีวิตผู้คน และวัฒนธรรมอันหลากหลายแห่งชนเผ่าของชุมชนบนดอยตุง โครงการพัฒนาดอยตุง ซึ่งเป็นผลสำเร็จในการสร้างงาน สร้างรายได้อย่างยั่งยืนให้กับผู้คนในชุมชน เพื่อแก้ปัญหาความยากจน และการปลูกพืชเสพติด

มากระตุ้นมากขึ้น

ส่วนภาครัฐทำได้ในหลายรูปแบบ อย่างรูปแบบของอังกฤษที่เป็นรูปธรรม เขาใช้เงินภาษีของประชาชน จัดตั้งหน่วยงานรองรับ ชื่อว่า SEUK (Social Enterprise United Kingdom) ผลักดันโดยการออกกฎหมาย เพื่อนำเงินจากบัญชีธนาคารที่ไม่ค่อยมีความเคลื่อนไหวมาใช้ ซึ่งของเมืองไทยก็มีไม่น้อย หรืออาจจะนำเงินจากสำนักงานสลากกินแบ่ง ที่มีผู้ถูกรางวัลแต่ไม่ได้มารับ โดยรัฐบาลออกกฎหมายรองรับ แล้วตั้งเป็นกองทุน ก็จะเป็นทุนต้นน้ำ ส่วนกลางน้ำ ควรจะต้องมีการฟูมฟัก ฝึกอบรมให้มีความรอบรู้ในธุรกิจก่อน แต่ที่ผ่านมาการปล่อยกู้ของบ้านเราไม่ได้มีการไต่ระดับจึงเกิดความเสียหายมาก ขณะที่อังกฤษ เขาเริ่มจากการให้เงินไม่เกิน 500 ปอนด์ พอทำได้จริงถึงขยายซึ่งก็จะได้ธุรกิจปลายน้ำที่มีประสิทธิผล

มศว.เปิดสอน "ผู้ประกอบการเพื่อสังคม"

ขณะนี้ มศว.เดินหน้าประกาศตัวเป็นมหาวิทยาลัยที่รับใช้สังคม ซึ่งสอดคล้องกับสถาบันการศึกษาชั้นนำของโลก อาทิ มหาวิทยาลัยออกซ์ฟอร์ด มหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด มหาวิทยาลัยสแตมฟอร์ท ที่สนใจและนำแนวคิดกิจการเพื่อสังคมมาปรับเข้ากับหลักสูตรการเรียนการสอน ซึ่งไม่เพียงแต่เปิดสอนเป็นรายวิชาหรือหลักสูตรอบรมเท่านั้น แต่บูรณาการแนวความคิดเข้ากับทุกภาคส่วน หรือเรียกว่า Socially Enterprising University

บริบทใหม่ของภาคการศึกษา อย่าง มศว. จึงเริ่มด้วยการเปิดการเรียนการสอนโรงเรียนผู้ประกอบการเพื่อสังคม โดยภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ โดยมีเนื้อหาในหลักสูตร ดังต่อไปนี้

อ่านต่อหน้า 7

ข่าวต่อจากหน้า 8

การพัฒนาแนวความคิดในการทำธุรกิจเพื่อสังคม (Idea Development)

- การเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลง (Change makers) การค้นหาแรงบันดาลใจและสรรสร้างโครงการ
- การค้นหาปัญหาที่แท้จริง และการกำหนดปัญหาที่ต้องการสร้างการเปลี่ยนแปลง (Theory of Change)
- วิธีคิดกระบวนระบบ (Systems Thinking)การพัฒนาโมเดลทางธุรกิจ (Business Model Development)
- โมเดลทางธุรกิจ : Business Model Canvas

News Clips Online@
C:\Users\SWU-02\Documents\หัวข่าว.doc 11/12/13 7:57

- แนวคิดเชิงกลยุทธ์ของผู้ประกอบการทางสังคม (Strategic Thinking for Social Entrepreneurs)
- การใช้ประโยชน์จากเครือข่ายเพื่อสังคม (Social Capital)
- การตลาดเพื่อสังคม (Marketing Strategies for SE)
- การหาเงินทุน และการจัดการธุรกิจไม่แสวงหากำไร (Fund Raising & Non-Profit Management)
- นวัตกรรมทางสังคม (Social Innovation)
- การฝึกฝนการทำ Business Model รายกลุ่ม
- การจัดการห่วงโซ่อุปทาน (Supply Chain Management)
- การทำธุรกิจแฟรนไชส์สำหรับธุรกิจ (Social Franchising)
- การจัดการโครงการ การจัดการกระแสเงินสด (Project Management, Cash Flow Management)
- การฝึกงาน
- การนำเสนอ Business Model Canvas ของกลุ่ม

"เพื่อให้โอกาสแก่คนทุกเพศทุกวัยได้มาเรียนทำธุรกิจเพื่อสังคม ที่จะสร้างนักธุรกิจที่มองเห็นคุณค่าของมนุษย์ เห็นความสำคัญของสิ่งแวดล้อมและมีคุณธรรมจริยธรรม เห็นความดีเป็นเรื่องสำคัญ ถือเป็นการจัดการเรียนการสอนรูปแแบบใหม่ โดยจะคัดนักเรียนม.6 มาเข้าเรียนโดยใช้วิธีการสัมภาษณ์ และไม่ดูคะแนนใดๆ ทั้งสิ้น แต่ดูอย่างเดียวคือแรงบันดาลใจ คาดว่าจะเปิดได้ในช่วงปี 2557 นอกจากนี้ยังจะมีการเปิดอบรมระยะสั้น 3-6 เดือนอีกด้วย" อธิการบดีมศว. ย้ำ

ธุรกิจเพื่อสังคมจึงเป็นทางออกของประเทศที่ช่วยลดความเหลื่อมล้ำและตอบโจทย์ปัญหาประเทศได้อย่างครบวงจร ดังนั้นสถาบันการศึกษาต้องลุกขึ้นมาทำหลักสูตรลักษณะนี้ อย่าหวังแต่รัฐบาล เพราะรัฐบาลไม่สามารถแก้ไขปัญหาอะไรได้ มีแต่จะสร้างปัญหา พวกเราทุกคนเป็นเจ้าของบ้าน ส่วนรัฐบาลเข้ามาแต่ละชุดเป็นเพียงผู้เช่าบ้าน ดังนั้นเราต้องดูแลบ้านของเรา